

Тафсир илмининг пайдо бўлиши тарихи

11:00 / 16.05.2022 2238

Маълумки, Қуръон оятлари Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга 23 йил мобайнида бўлак-бўлак ҳолда нозил қилинган. Ва бу оятларнинг ўқилишини ва маъноларини Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам саҳобаларга тушунтириб берар эдилар. Шу билан бирга улар бу оятларни ўз ҳаётларига тадбиқ қилар эдилар. Дарҳақиқат, мусулмонлар бу улуғ каломни чуқур ўрганишлари билан унга таважжуҳ қилишдан ўзга улуғлик ва ундаги яхшиликлардан ўзга инсонга фойдали бўлган хайрият йўқлигини тушуниб етган эдилар. Қуръон холис араб тилида нозил бўлганлиги учун унинг оятларининг маъноларини тушунар эдилар. Шу билан бир қаторда асл мақсади нозик бўлган Қуръон оятлари бор эдики, уларни тушунишда саҳобалар ҳам тўсиқларга дуч келар эдилар. Аммо бу узоққа чўзилмас эди. Улар бундай ҳолларда Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга мурожаат қилар эдилар ва Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам уларга бу оятларнинг асл моҳиятини баён қилиб берар эдилар. Расулulloҳ соллаллоҳу алайҳи васалламга Қуръон оятларини етказиш вожиб бўлганидек, унинг маъноларини баён қилиб, шарҳлаб беришлари ҳам вожиб эди. Шу тариқа тафсир илмига бўлган эҳтиёжлари ҳам ортиб борди.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламга Аллоҳ таоло ўз каломини балоғат ва фасоҳатда етук ҳолда берди. Қуръони Каримни эшитган одамлар бу инсоннинг каломи эмаслигига иқрор бўлдилар. Ўша калом инсу

жинга зарур бўладиган барча аҳкомларни ўз ичига олган. Бу оятларни ўқиб ўрганиш ва шарҳлашга зарурат туғилди. Уламолар Аллоҳ таолонинг каломини тушунишга енгиллик бўлиши учун ушбу каломга шарҳлар ёздилар. Уни «Тафсир» илми деб номладилар. Ҳар бир илмни билишдан олдин ўша илм у ном билан аталган исмнинг луғавий ва истилоҳий маъноларини билиш зарурийдир, токи у илмнинг мафҳуми тушунарли бўлмоклиги учун.

«Тафсир» сўзи арабча – “رِسْفٌ، رِسْفٌ، رِسْفٌ، رِسْفٌ” сўзидан олинган бўлиб, «баён қилиш, очиб бериш ва равшан қилиш», каби маъноларни англатади. Уламоларимиз истелоҳида эса:

**هَلَلِ الدَّارِمْ عَلَى وَتَلَّ الدَّ تَيْحَ نَمِ دِيحَ مَلِ اِنَ اَرْقُلِ اِنَعِ هِي فُ تَحَبُّيْ مُلِعِ
هِي رَشَبَلِ اَهْ اَطْلِ اِرْدَقِبِ اِلَعِ ت**

Яъни, Унда инсон қудрати етгунча Аллоҳ таолонинг муродига далолат қилиш жиҳатидан Қуръони Каримдан баҳс қилинадиган илм.

Абу Ҳайён раҳматуллоҳи алайҳ билдиришларича тафсирнинг истилоҳдаги яна бир маъноси:

**وَ اَهْتَالُ وُلْدَمَ وَ اَرْقُلِ اِطَافِلِ اِبِ قُطْنِ اِهْ هِي فَيْ كَنْ عِ هِي فُ تَحَبُّيْ مُلِعِ
هِي بِي كُرْتَلِ اِهْ هِي دَارْفِ اِلِ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ**

كَلِّ ذَلِّ تَامَتَّ وَ وَ بِي كُرْتَلِ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ اِهْ

Илми тафсир шундай илмки, унда Қуръон алфозларини адо этиш ҳолати ва унинг мафҳумотлари, унинг ёлғиз ва мураккаб бўлган ҳолатларидаги ҳукмлари, мураккаб ҳолатида қандай маъно ифода этмоқлиги ва яна носих-мансух, шаъни нузул ва мубҳам қиссаларни тафсил ила баён этмоқликдан баҳс юритилади.

Тафсир илми келиб чиқиши ва ривожланиши жараёнида бир неча қисмларга бўлинган.

Биринчи қисм – «Тафсир бил маъсур».

Бу қисмдаги тафсирда муфассир Қуръони Карим оятларини ривоят қилган саҳиҳ ҳадислар ва саҳобаларнинг қавллари билан тафсир қилади. Бу услубда ёзилган тафсирларнинг машҳурлари қуйидагилардир:

Муҳаммад ибн Жарир Табарийнинг «Жомиъул баён фи тафсирил Қуръон», Абу Муҳаммад Ҳусайн ибн Масъуд ибн Муҳаммад Бағавийнинг «Маъолимут танзил», Имодуддин Исмоил ибн Касирнинг «Тафсирул Қуръонил азим», Жалолиддин Суютийнинг «ад-Дуррул мансур фит-тафсири бил маъсур» китоблари.

Иккинчи қисм – «Тафсир бир – рай».

Бу қисмда муфассир ўз фикри ва ижтиҳоди ила тафсир қилади ва у иккига: жоиз ва ғойри жоизга бўлинади. Жоиз бўлган рай билан тафсир қилишда муфассир ишончли масдарларга суюнган ҳолда жаҳолат ва залолатдан узоқда бўлиб тафсир қилади. Жоиз бўлмаган қисмда эса, муфассир жаҳолат, бидъат ва залолат билан тафсир қилади, шунинг учун ҳам алломалар бу навдаги тафсири ман қилганлар. Жоиз бўлган рай билан қилинган тафсирилардан Абу Абдуллоҳ Муҳаммад ибн Умар ибн Ҳусайн Фахридди Розийнинг «Мафотихул ғайб», Насриддин Абдуллоҳ ибн Умар ибн Муҳаммад ибн Али Байзовийнинг «Анворут-танзил ва асрорут-таъвил», Абул Баракот Абдуллоҳ ибн Аҳмад ибн Маҳмуд Насафийнинг «Мадорикут-танзил ва ҳақоикут таъвил» китоблари.

Учинчи қисм – «Тафсири ишорий».

Бу қисмда муфассир оятнинг зоҳирий маъносига қарамай, унинг махфий ишоралари тақозоси билан тафсир қилади. Бу фақат сулук ва тасаввуф арбобларининг услубидир. Бу қисмга доир тафсирилар Низомиддин Ҳасан ибн Муҳаммад Ҳусайн Хуросоний Найсобурийнинг «Ғароибул Қуръон ва рағоибул Фурқон», Шерозийнинг «Ароисул баён фи ҳақоикил Қуръон» китоблари. Кейинчалик тафсирининг йўналишлари кўпайиб кетди.

Бинобарин, ҳар кўзга кўринган ривоят билан Қуръони Карим оятларини тафсир этавериш дуруст эмасдир. Чунки у ривоят заиф бўлиб, бошқа саҳиҳ ривоятларга муҳолиф бўлиши ҳам мумкин.

Ҳақиқатда бу иш ўта нозик масаладир, шунинг учун бу соҳага фақатгина ўз умрларини ана шу фанга сарф этган зотларгина машғул бўлмоқликлари муносибдир. Аллоҳ таоло барча муфассирлардан рози бўлсин.

Хадичаи-Кубро аёл-қизлар ўрта махсус таълим муассаси

3 босқич талабаси Нурматова Гулноза